

[Hendriksen.]

har indbetalt et saa stort Beløb paa sin Konto i Rigsforsikringsanstalten, at det dækker det fornødne Indskud for en eventuelt straks begyndende livsvarig aarlig Invaliderente eller en fra det 65de Aar løbende livsvarig aarlig Aldersrente paa 600 Kr. for Mænd og 540 Kr. for Kvinder.

Der gives Lejlighed til gennem frivillig Forsikring enten særlig hurtigt at afgøre Betalingen eller ogsaa ved at indbetale frivillig Forsikringspræmie at opnaa en højere Aldersrente.

Den Forsikringspræmie, der indbetales af gifte Mænd og Kvinder, betragtes altid som indbetalt med Halvdelen for hver af Ægtefællerne, der hver især er særskilt forsikret. For Ægtefællers Vedkommende er Præmien altsaa for hver enkelt $1\frac{1}{2}$ pCt.

Jeg understreger i øvrigt, at det er en Forsikring, der fuldstændig hviler i sig selv, og som Følge deraf ophører naturligvis al tvungen Indbetaling, saa snart det fornødne Beløb til Sikring af Alders- og Invaliderente er indbetalt paa Kontoen. Det er derfor i og for sig for Aldersrentens Vedkommende ligegyldigt, om det Beløb, der er fornødent, indbetales med større eller mindre aarlig Præmie, naar blot de samlede Præmier fra det 18de til det 65de Aar er tilstrækkelige til at sikre den paagældende Aldersrente, men det er naturligvis af Betydning baade for den enkelte og for Samfundet, at Præmiebetalingen sker saa tidligt som muligt, hvilket navnlig vil være Tilfældet derigennem, at ugifte Personer, altsaa navnlig Ungdommen, faktisk betaler dobbelt Præmie, 3 pCt., mod $1\frac{1}{2}$ pCt. for hver Ægtefælle. De Forsikringsbeløb, der indbetales, bestyres af Rigsforsikringsanstalten, hvis Ledelse nærmere omtales i § 29. I § 33 omtales den Maade, hvorpaa Rigsforsikringsanstaltens Formue bør anbringes. § 36 er en Overgangsparagraf, der gaar ud paa, at Personer, der allerede i Forsørgelsesøjemed har tegnet Livs- eller Pensionsforsikringer i tilladte danske Livsforsikringsselskaber, efter derom indsendt Andragende helt eller delvis kan fritages for Forsikringspligt, fordi de selv paa denne Maade har sørget for deres Forsikring.

Til dette Lovforslag knytter sig et Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere. Dette Lovforslag tager Sigte paa at yde de Personer, der grundet paa Arbejdsløshed eller andre Aarsager, ikke har været i Stand til at indbetale saa meget paa Kontoen, at de kan faa den i Lovforslaget anførte Aldersrente, vederlagsfri Understøttelse fra det offentlige

Side, saaledes at de faar den fornødne Hjælp til Selvhjælp.

Endvidere har vi fremsat et Forslag til Lov om Optrækning af Skatter m. m., idet vi har fundet det ønskeligt at knytte saadanne Bestemmelser, som nærmere er omtalt i dette Lovforslag, Bestemmelser om Skatter og Forsikringsmærker til vore Forslag.

Om alle Lovforslagene gælder det, at de er fremsat som Forhandlingsgrundlag hvad vi ogsaa Gang paa Gang har understreget. Vi har fremsat vore Forslag for at faa Forsikringstanken ventileret, og det synes den ogsaa at være blevet gennem det af den højtærede Socialminister fremsatte Forslag, selv om det rigtignok er paa en helt anden Maade, men vi tror ikke, at dette store og vigtige Spørgsmaal kan løses undtagen gennem en Tvangsforsikring.

I sin Fremsættelsestale vedrørende det samtidig hermed behandlede store Lovforslag ofrede den højtærede Socialminister adskillige Spalter paa vort Forslags Hovedidé, Tvangsforsikringen. Med mere ydre Voldsomhed end indre Styrke, synes jeg, man har Lov til at sige, gaar den højtærede Minister mod Tvangsforsikringen. Om denne Tvangsfolketforsikring siger den højtærede Minister bl. a., at det kun er en ny Skat, en Kopskat, der altid vil vende den tunge Ende nedad. En saadan Udtalelse forbavser det mig, den højtærede Minister kan fremsætte. Men ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Larsen udtalte sig i ganske samme Retning, idet han talte om en ny Skat i Forbindelse med dette Lovforslag. Mit Partis Forslag har intet som helst med Kopskat at gøre, det er et Forsikringsforslag, hvor hver enkelt skal betale den samme Forsikringspræmie for at opnaa det samme. Forslaget har i det hele intet med Skat at gøre, men kun med Forsikring. Hvis den højtærede Socialminister tegner en Livsforsikring paa 10 000 Kr., skal den højtærede Minister betale den samme Præmie, som kræves af en Arbejder eller af en Millionær af samme Alder og Helbred, hverken mere eller mindre. Ingen spørger, om den højtærede Minister har større eller mindre Indtægter end Arbejderen eller Millionæren, han betaler det samme, og han faar det samme til sin Tid. Ligesaa hos os. Enhver faar sin Konto i Rigsforsikringsanstalten, enhver betaler den samme Pris, og enhver faar det fulde Udbytte af sin Forsikring. Dette er en virkelig Forsikring og ikke nogen Skat eller Kopskat.

I denne Forbindelse skal jeg lige nævne, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen fremsatte en Udtalelse, gaaende ud paa, at vort Forslag tilsigtede at spare Overklassen